

429

U S T A W A

z dnia 13 lipca 1939 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o ochronie lasów nie stanowiących własności Państwa.

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o ochronie lasów nie stanowiących własności Państwa (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 111, poz. 932), w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. o unormowaniu własności władz i trybu postępowania w niektórych działach administracji państwowej (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) wprowadza się zmiany następujące:

1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Uprawa leśna w lasach, uznanych za ochronne, nie może być zmieniona na inny rodzaj użytkowania.

Zmiana uprawy leśnej na inny rodzaj użytkowania w lasach, nie uznanych za ochronne, może nastąpić jedynie na podstawie zezwolenia władzy.”;

2) po art. 2 dodaje się art. 2a o brzmieniu:

„Art. 2a. Władza może udzielić zezwolenia na zmianę uprawy leśnej na inny rodzaj użytkowania tylko w razie uzasadnienia jej celowością ogólnogospodarczą i jedynie w przypadkach:

1) jeżeli przez dokonanie takiej zmiany nastąpi korzystniejsze wyzyskanie gruntów lub jeżeli zmiana taka ułatwi racjonalniejsze gospodarowanie lasem;

2) jeżeli w zamian gruntu, który ma być wyłączony spod uprawy leśnej, zostanie zalesiony przynajmniej taki sam obszar innych użytków lub nieużytków, z wyjątkiem nieużytków, objętych przymusem zalesienia na podstawie przepisów szczegółowych;

3) przy przebudowie ustroju rolnego, a mianowicie: scalaniu gruntów, zamianie gruntów przy scalaniu, zamianie zastępującej scalenie,

znoszeniu służebności i zamianie gruntów z tym związanych, podziałe wspólnot gruntowych, jeżeli nadto zmiana uprawy leśnej w tych przypadkach jest konieczna ze względu na prawidłową przebudowę ustroju rolnego;

4) jeżeli dokonanie takiej zmiany leży w szczególnie interesie publicznym.

Orzeczenie władzy, zatwierdzające projekt lub umowę zniesienia służebności, podziału wspólnot gruntowych, zamiany lub scalenia gruntów, zastępuje — w przypadkach, przewidzianych w ustępie poprzedzającym — zezwolenie na zmianę rodzaju użytkowania.

Dokonanie zmiany rodzaju użytkowania, zezwolonej na podstawie ust. 1 pkt 2), może nastąpić dopiero po zalesieniu innych użytków lub nieużytków oraz po stwierdzeniu przez władzę nie później niż w ciągu trzech lat, że nowopowstałe młodniki wykazują w dostatecznej mierze zdolność do dalszego wzrostu.”;

3) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. Termin, w ciągu którego ma nastąpić zmiana uprawy leśnej na zamierzony rodzaj użytkowania, powinien być oznaczony w zezwoleniu, udzielonym w przypadkach, przewidzianych w art. 2a pkt 1). Zezwolenie — w razie niedokonania w oznaczonym terminie zmiany uprawy leśnej w całości lub częściowo — traci moc w stosunku do gruntów, na których dozwolona zmiana uprawy leśnej nie została dokonana.

Grunty te powinny być ponownie zalesione w terminie, oznaczonym przez władzę, jeżeli dokonano na nich wyrębu drzewostanów.”;

4) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. Grunt leśny, wyłączony spod uprawy leśnej bez zezwolenia (art. 2a), powinien być ponownie zalesiony w terminie, ozna-

czonym przez władzę; jeżeliby jednak ponowne zalesienie tego gruntu uznane było przez właściwą władzę za niepożądane, może ona nakazać zalesienie odpowiedniej powierzchni innego gruntu.”;

5) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. Obowiązek zalesienia gruntów leśnych, pozbawionych drzewostanów, zostaje dopełniony przez:

1) zalesienie sztuczne w terminie, przewidzianym w zatwierdzonym planie urządzenia gospodarstwa leśnego lub programie gospodarczym, a jeżeli planu takiego lub programu nie ma, w ciągu jednego roku po dokonaniu wycięcia lub po zajściu innej okoliczności, która spowodowała usunięcie drzewostanu; w przypadkach, uzasadnionych stanem i warunkami gospodarczymi lasu, władza może termin ten przedłużyć;

2) odnowienie naturalne.

Zalesienie sztuczne powinno być dokonane w terminie, oznaczonym przez władzę, jeżeli odnowienie naturalne będzie przez nią uznane za niemożliwe, nieodpowiednie lub niedostateczne.

Władza może zarządzić dokonanie zalesienia sztucznego na koszt właściciela, jeżeli nie będzie ono dokonane w oznaczonym terminie lub w sposób, uznany przez nią za nieodpowiedni lub niedostateczny.”;

6) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. Właściwa władza może — na wniosek właściciela — zwolnić grunt leśny na określony przeciąg czasu od obowiązku zalesienia, jeżeli uzna je za niemożliwe bez dokonania melioracji.”;

7) po art. 7 dodaje się art. 7a o brzmieniu:

„Art. 7a. Grunty podlegające obowiązkowi parcelacji na podstawie przepisów o wykonaniu reformy rolnej, mogą być zalesione wyłącznie za zezwoleniem władzy.

Zezwolenie na zalesienie może być udzielone, jeżeli:

1) grunty, których zalesienie jest zamierzone, nadają się bardziej do uprawy leśnej, niż rolnej;

2) stanowią enklawy lub półenklawy wśród lasów tegoż właściciela;

3) zalesienie jest potrzebne dla wyrównania granic;

4) zalesienia wymaga interes publiczny.

Grunty, na których zalesienie udzielono zezwolenia, obciążone są obowiązkiem zalesienia (art. 5) w terminie, oznaczonym przez władzę w zezwoleniu.

Zezwolenie na zalesienie gruntów, które podlegają obowiązkowi parcelacji na podstawie przepisów o wykonaniu reformy rolnej, powoduje zwolnienie ich od obowiązku parcelacji jednak tylko wówczas, gdy obszar zalesionych

gruntów przekracza normy, określone w art. 4 ust. 2 lit. A ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej.”;

8) w art. 8 ust. 2 wyrazy „art. 2 pkt b)” zastępuje się wyrazami „art. 2a pkt 2)”;

9) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. Wszystkie lasy powinny być zagospodarowane według planu urządzenia gospodarstwa leśnego lub programu gospodarczego.

Przepis ustępu poprzedzającego nie dotyczy lasów odosobnionych, nie uznanych za ochronne i nie obciążonych służebnościami o obszarze mniejszym niż 30 ha, w województwach zaś: nowogrodzkim, poleskim, wileńskim i wołyńskim oraz powiatach: białostockim, bielskim, grodzieńskim, sokólskim i wołkowyskim województwa białostockiego — niż 50 ha. Lasy te mogą być użytkowane bez planu urządzenia gospodarstwa leśnego lub programu gospodarczego, zamierzony jednak wyrąb powinien być zgłoszony władzy; jeżeli władza przed upływem miesiąca od dnia wysłania zgłoszenia nie zabroni lub też nie ograniczy zamierzonego wycięcia, właściciel jest uprawniony do dokonania zgłoszonego wycięcia.

Nie wlicza się do obszaru lasów — określonego w ust. 2 — gruntów leśnych, zwolnionych czasowo od obowiązku zalesienia, stosownie do przepisów art. 7.

Lasy drobnej własności mogą być zagospodarowane na podstawie wspólnych dla większej liczby jednostek władania planów urządzenia gospodarstwa leśnego lub programów gospodarczych.”;

10) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. Plan urządzenia gospodarstwa leśnego powinien uwzględniać zasadę trwałości użytkowania; powinien być oparty na pomiarze, podziale i opisie lasu, zawierać zasady zagospodarowania lasu, przedstawiać zamierzone czynności gospodarcze co do miejsca i czasu oraz uzasadniać te czynności z punktu widzenia zasad racjonalnego zagospodarowania lasu.

Grunty leśne, zwolnione przez właściwą władzę na określony przeciąg czasu od obowiązku zalesienia (art. 7), jeżeli nie są uznane za lasy ochronne lub nie są obciążone służebnościami, mogą w tym czasie nie być objęte planem urządzenia gospodarstwa leśnego i w tym przypadku do planu powinien być dołączony wykaz tych gruntów ze zwięzłym opisem.

W razie niewyrąbienia w pewnym okresie gospodarczym cięć etatowych w ilości nie przekraczającej 10 cięć, plan urządzenia gospodarstwa leśnego dla lasów, użytkowanych zrębami zupełnymi, może przewidywać wyrąb oszczędzonych cięć w następnym okresie gospodarczym, niezależnie od cięć etatowych tego okresu.”;

11) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. W lasach o powierzchni nie przekraczającej tej wielkości, jaką dla poszczególnych obszarów Państwa określi rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, plan urządzenia gospodarstwa leśnego może być zastąpiony programem gospodarczym, który jest uproszczonym planem urządzenia gospodarstwa leśnego.”;

12) po art. 11 dodaje się art. 11a o brzmieniu:

„Art. 11a. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w drodze rozporządzenia:

1) wyda przepisy o sporządzaniu planów urządzenia gospodarstwa leśnego i programów gospodarczych oraz ich formie;

2) zarządzi, aby plany urządzenia gospodarstwa leśnego i programy gospodarcze były dla wszystkich lub niektórych lasów sporządzane przez osoby, posiadające kwalifikację, określone w tym rozporządzeniu.”;

13) w art. 12 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Plan urządzenia gospodarstwa leśnego lub program gospodarczy (art. 9, 10 i 11) powinien być przez właściciela przedstawiony do zatwierdzenia właściwej władzy w trzech egzemplarzach.”;

14) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. Prowadzenie gospodarstwa leśnego w sposób odmienny, niż to zostało przewidziane w zatwierdzonym planie gospodarstwa leśnego lub programie gospodarczym, może nastąpić jedynie po zatwierdzeniu przez właściwą władzę odpowiednich zmian lub uzupełnień planu lub programu; w sprawach tych stosuje się odpowiednie przepisy art. 12 i 13.

Zamierzony wyręb drzewostanów powinien być zgłoszony władzy, jeżeli ma być dokonany w innej kolejności cięć, niż to zostało przewidziane w zatwierdzonym planie urządzenia gospodarstwa leśnego lub programie gospodarczym. Jeżeli władza przed upływem dwóch tygodni od dnia wysłania zgłoszenia nie zabroni zamierzonego wyrębu, jako niezgodnego z zasadami racjonalnej gospodarki leśnej, właściciel jest uprawniony do dokonania zgłoszonego wyrębu pod warunkiem, że wyręb ten zostanie dokonany w zamian wyrębu, przewidzianego na dany rok w zatwierdzonym planie lub programie.”;

15) art. 15 skreśla się;

16) w art. 17 dodaje się ust. 3 o brzmieniu:

„W razie niewykonania zalesień, przewidzianych w zatwierdzonym planie urządzenia gospodarstwa leśnego lub programie gospodarczym, bez uzasadnionych przyczyn natury gospodarczo-leśnej, władza może, niezależnie od pociągnięcia winnego do odpowiedzialności karnej, wstrzymać w całości lub częściowo

użytkowanie lasu do czasu wykonania tych zalesień.”;

17) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. Przepisy art. 9—13 nie dotyczą korzystania z użytków przygodnych, mianowicie wywrotów, złomów i posuszu, jak również niezbędnego w związku ze sporządzaniem planu urządzenia gospodarstwa leśnego lub programu gospodarczego wycinania drzew oraz przeprowadzania w drzewostanach nie przekraczających 20 lat wyrębów, uzasadnionych wymaganiami hodowli lasów (czyszczeń), a także użytkowania lasów w granicach, niezbędnych dla zaspokojenia potrzeb gospodarstwa domowego właściciela i jego pracowników (drewno opałowe) oraz dla naprawy narzędzi i sprzętów gospodarczych, jak również płotów i budynków gospodarczych (drewno porządkowe).

Władza może jednak wstrzymać na obszarze scalenia wszelkie użytkowanie lasów w czas trwania postępowania scaleniewego.”;

18) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. Niszczenie (wypalanie itp.) kossodrzewiny, jak również jakiegokolwiek jej użytkowanie w lasach ochronnych, jest wzbronione.”;

19) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20. Pasanie inwentarza jest wzbronione:

1) na zrębach oraz powierzchniach, będących w stadium zalesiania sztucznego lub odnowienia naturalnego albo też przeznaczonych do odnowienia naturalnego;

2) w młodnikach do lat 20;

3) na powierzchniach, na których wprowadza się podrost lub podsycie.”;

20) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21. W lasach, obciążonych służebnością pasania:

1) położonych na obszarze województw: nowożyrodzkiego, poleskiego, wileńskiego, wołyńskiego i powiatów: białostockiego, bielskiego, grodzieńskiego, sokólskiego i wołkowyskiego w województwie białostockim — władza może zezwolić na pasanie inwentarza na powierzchniach, określonych w art. 20, jeżeli zastosowanie przepisów art. 20 ograniczyłoby korzystanie ze służebności pasania; z zezwolenia pasania musi być jednak wyłączona taka część tych powierzchni, która w lasach liściastych stanowi $\frac{1}{3}$, w lasach zaś iglastych $\frac{1}{4}$ część ogólnego obszaru lasu, obciążonego służebnością pasania;

2) położonych na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego — władza może zezwolić na pasanie inwentarza na powierzchniach, określonych w art. 20, z tym jednak zastrzeżeniem, aby pasanie było wzbronione na takiej części

tych powierzchni, która stanowi w lasach wysokopiennych przynajmniej $\frac{1}{6}$, w lasach nisko i średniopiennych przynajmniej $\frac{1}{5}$ część ogólnego obszaru lasu.”;

21) w art. 22 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„Właściciele lasów oraz właściciele masy drzewnej, składów i przedsiębiorstw drzewnych, znajdujących się w lesie lub w odległości 3 km od jego granicy, są obowiązani zawiadomić właściwą władzę o gromadnym pojawieniu się szkodliwych owadów.

Właściwa władza może zarządzić stosowanie przez właścicieli lasów, jak również przez wymienionych w poprzednim ustępie właścicieli masy drzewnej, składów i przedsiębiorstw drzewnych, wskazanych przez nią środków ochronnych, mających na celu zapobieżenie szerzeniu się pasożytów roślinnych i ich tępienie.”;

dodaje się nowy ust. 3 o brzmieniu:

„Właściciel lasu może — w razie konieczności usunięcia drzew, opanowanych przez szkodniki leśne — przedłożyć władzy wykaz drzew, podlegających usunięciu. Wyręb może być dokonany, jeżeli władza nie zabroni go w ciągu miesiąca od daty zgłoszenia.”;

22) po art. 22 nagłówek otrzymuje brzmienie:

„O zbywaniu i dzieleniu lasów.”;

23) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. Zezwolenia władzy wymaga:

1) zbycie (sprzedaż, darowizna, zamiana) lasów lub gruntów leśnych na wspólną własność, a także zbycie (sprzedaż, darowizna, zamiana) części lasów lub gruntów leśnych na własność wspólną lub indywidualną;

2) dzielenie lasów lub gruntów leśnych drogą wyjścia z niepodzielności, oddania w użytkowanie, wypuszczenia w dzierżawę lub w inny sposób.

Władza może udzielić takiego zezwolenia w przypadkach, w których zamierzone zbycie albo podział lasu lub gruntu leśnego są uzasadnione względami gospodarczymi lub szczególnym interesem publicznym.

Wszelkie akty prawne, zdziałane wbrew przepisom ust. 1, są z mocy prawa nieważne.

Nie stosuje się przepisów ustępów poprzedzających do lasów i gruntów leśnych, określonych w art. 2 ust. 2 i art. 9 ust. 2, a także przy działach rodzinnych i spadkowych oraz przy przymusowej sprzedaży sądowej; nie stosuje się ich również do lasów i gruntów leśnych, zbywanych lub dzielonych na podstawie przepisów o wykonaniu reformy rolnej, o scaleniu gruntów, o znoszeniu służebności i o podziale wspólnot gruntowych oraz o zamianie gruntów.

Zezwolenie, przewidziane w ust. 2, zastępuje decyzję, wydaną na podstawie przepisów o obrocie nieruchomościami ziemskimi.”;

24) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. Władza może uznać za ochronne lasy i zarośla, jak również grunty leśne powstałe po wyrębie lasów i zarośli, które:

1) zabezpieczają grunty przed zmywaniem i wyjałowieniem, powstrzymują usuwanie się ziemi lub kamieni, przeszkadzają tworzeniu się dzikich potoków, obrywaniu się skał i spadkowi lawin;

2) chronią brzegi wód przed obrywaniem się, a źródła przed zasypywaniem;

3) przeszkadzają powstawaniu albo rozszerzaniu się piasków lotnych lub parowów;

4) mają specjalne znaczenie dla obrony Państwa;

5) leżą w granicach okręgu ochrony sanitarnej uzdrowisk, posiadających charakter użyteczności publicznej;

6) leżą w granicach administracyjnych miast i ośrodków przemysłowo-fabrycznych oraz w sferze interesów mieszkaniowych tych środowisk w rozumieniu przepisów o wykonaniu reformy rolnej, w stosunku zaś do miast, liczących:

a) ponad 500.000 ludności — w odległości do 50 km,

b) ponad 200.000 ludności — w odległości do 30 km,

c) ponad 75.000 ludności — w odległości do 15 km;

7) mają znaczenie przyrodniczo-naukowe.”;

25) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. Uznanie lasu za ochronny lub odjęcie mu tego charakteru następuje w drodze orzeczenia władzy, wydanego w stosunku do lasów, zarośli i gruntów leśnych, określonych:

1) w art. 24 pkt 1), 2) i 3), z inicjatywą tej władzy albo na wniosek władz wodnych, władz samorządu terytorialnego i gospodarczego co do lasów, położonych na obszarze ich działania, wreszcie na wniosek każdego, komu własności gruntów, wymienionych w art. 24 pkt 1), 2) i 3), zagrażają niebezpieczeństwem lub szkoda;

2) w art. 24 pkt 4), na wniosek władzy wojskowej, którą określi Minister Spraw Wojskowych;

3) w art. 24 pkt 5), na wniosek interesowanego zarządu uzdrowiska po wysłuchaniu opinii właściciela lasu i komisji uzdrowiskowej;

4) w art. 24 pkt 6), na wniosek interesowanego zarządu miasta po wysłuchaniu właściciela lasu;

5) w art. 24 pkt 7), na wniosek władzy, którą określi Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.”;

26) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. Władza może zabronić dokonania wyrębu zrębami zupełnymi, karczowania pniaków i korzeni, a także pasania inwentarza

i zbierania ściółki lub innego użytkowania ubocznego w lasach, uznanych za ochronne z powodów, wymienionych w art. 24 pkt 1), 2), 3) i 7).

Władza określi w zarządzeniu — wydanym na podstawie ust. 1 — stopień zmniejszenia się wartości użytkowej lasu, spowodowanego tym zarządzeniem. Nadto władza określi stopień zmniejszenia się wartości użytkowej lasów ochronnych, porośniętych kosodrzewiną. Wymiar podatku gruntowego i opartych na nim podatków i opłat samorządowych zmniejsza się w tym samym stopniu, w jakim określono zmniejszenie się wartości użytkowej lasu.

W przypadkach — gdy skutek ograniczeń, zarządzonych przez władzę w lasach, uznanych za ochronne na mocy art. 24 pkt 5)—7), ulegną ograniczeniu uprawnienia służebnościowe — uprawnionym służy odszkodowanie, które ciąży:

a) na funduszu kuracyjnym uzdrowiska — za ograniczenia, wprowadzone w lasach, uznanych za ochronne na podstawie art. 24 pkt 5),

b) na zainteresowanej gminie miejskiej lub gminie, na terenie której jest położony ośrodek przemysłowy, za ograniczenia, wprowadzone w lasach, uznanych za ochronne na podstawie art. 24 pkt 6),

c) na Skarbie Państwa — za ograniczenia, wprowadzone w lasach, uznanych za ochronne na podstawie art. 24 pkt 7).

Starosta — jeżeli strony nie zawrą ugody — określa na wniosek jednej z nich wysokość odszkodowania. Od decyzji starosty służy odwołanie do wojewódzkiej komisji ziemskiej, której decyzja jest ostateczna.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu ustala w drodze rozporządzenia zasady, na podstawie których będzie określany stopień zmniejszenia się wartości użytkowej lasu (ust. 4).";

27) po art. 27 dodaje się nagłówek: „O pracownikach.”;

28) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Art. 28. Personel leśny administracyjny i straż leśna mogą być zatrudnione w pasie granicznym, określonym ustawą o granicach Państwa lub na specjalnie ważnych obszarach leśnych, określonych przez Radę Ministrów na wniosek Ministra Spraw Wojskowych — jedynie po uzyskaniu zgody właściwej władzy.

Na tych obszarach właściciel lasu jest obowiązany na zarządzenie władzy zwolnić pracownika, zatrudnionego w charakterze straży leśnej lub personelu administracyjno-leśnego, jeżeli:

1) nie posiada on obywatelstwa polskiego lub

2) zatrudnienie go jest niepożądane ze względu na bezpieczeństwo Państwa.

Zarządzenie, wydane na podstawie ust. 2 pkt 2), należy całkowicie do swobodnego uznania władzy.

Zarządzenie, nakazujące zwolnienie, władza doręcza w odpisie pracownikowi. Przepis ust. 1 nie dotyczy personelu leśnego administracyjnego i straży leśnej, zatrudnionych przed wejściem w życie ustawy niniejszej.”;

29) po art. 28 dodaje się art. 28a i 28b o brzmieniu:

„Art. 28a. Umowa o pracę z pracownikiem, którego zwolnienie zarządziła władza, ulega z mocy prawa rozwiązaniu w terminie:

1) trzymiesięcznym — jeżeli chodzi o pracownika umysłowego,

2) dwutygodniowym — jeżeli chodzi o pracownika fizycznego — licząc od dnia następnego po doręczeniu pracownikowi odpisu zarządzenia władzy, nakazującego zwolnienie. Jeżeli jednak czas pozostały do wygaśnięcia umowy, zawartej na czas określony, okaże się krótszy od terminów, oznaczonych w ustępie poprzednim, umowa rozwiązuje się z upływem tego krótszego czasu.

Art. 28b. Pracownicy, zatrudnieni w charakterze straży leśnej, mogą być zaprzysiężeni przez władzę, jako straż publiczna. Warunki zaprzysiężenia oraz prawa i obowiązki pracowników zaprzysiężonych, jako straż publiczna, określa w drodze rozporządzenia Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.”;

30) art. 29 otrzymuje brzmienie:

„Art. 29. Wojewodowie i starostowie są władzami w rozumieniu rozporządzenia niniejszego.

Wymienione władze wykonywają ochronę lasów przy pomocy technicznego personelu leśnego.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych powoła w drodze rozporządzenia do współdziałania z wymienionymi władzami izby rolnicze i powiatowe związki samorządu terytorialnego, określając jednocześnie ich zakres działania, w szczególności w dziedzinie poradnictwa fachowego, opieki nad drobną własnością leśną, propagandy racjonalnej gospodarki leśnej, zalesiania nieużytków, zwalczania chorób i szkodników leśnych oraz opiniowania niektórych spraw, załatwianych przez tę władzę. Nadto Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może powołać do współdziałania personel administracji lasów państwowych.

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może w porozumieniu z właściwymi ministrami w drodze rozporządzeń przekazywać organom administracji lasów państwowych uprawnienia wojewodów i starostów, wymienione w art. 30, 31 i 56 w stosunku do lasów, nie stanowiących własności Państwa, a pozostających pod państwowym zarządem przymusowym, wykonywanym przez organa administracji lasów państwowych.

W razie wybuchu wojny lub zarządzenia mobilizacji Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych i Ministrem Spraw Wewnętrznych może zarządzić, aby wymienione w niniejszym rozporządzeniu władze wykonywały ochronę lasów, współdziałając z innymi władzami, które uznane zostaną za zapewniające niezbędną sprawność gospodarki leśnej w tych wyjątkowych warunkach.”;

31) art. 30 otrzymuje brzmienie:

„Art. 30. Starosta sprawuje bezpośredni nadzór nad lasami, czuwa nad przestrzeganiem przepisów o ochronie lasów oraz przedsięwzięte środki, zabezpieczające ich wykonanie.

Nadto do zakresu działania starosty należą:

1) sprawy zmiany rodzaju użytkowania gruntów leśnych w lasach o obszarze mniejszym niż 50 ha (art. 2a i 3);

2) sprawy zalesiania gruntów leśnych i nieleśnych (art. 2a ust. 2 i art. 4 — 7a);

3) przyjmowanie zgłoszeń o wyrębie drzewostanów w lasach, określonych w art. 9 ust. 2 oraz wydawanie zarządzeń, zabraniających lub ograniczających zamierzone wyręby;

4) zatwierdzanie planów urządzenia gospodarstwa leśnego lub programów gospodarczych (art. 12) w lasach obciążonych służebnościami, których powierzchnia nie przekracza 50 ha oraz w tych lasach nie obciążonych służebnościami, których wielkość określa Minister Rolnictwa i Reform Rolnych (art. 11);

5) przyjmowanie zgłoszeń o wyrębie drzewostanu w innej kolejności cięć w lasach, określonych w pkt 4) oraz wydawanie zarządzeń, zabraniających zamierzonych wyrębów (art. 14 ust. 2);

6) udzielanie na podstawie art. 16 zezwoleń na wyrąb w lasach, określonych w pkt 4);

7) wydawanie zarządzeń o wstrzymaniu użytkowania lasów w przypadkach, wymienionych w art. 17 i 18 ust. 2;

8) zezwalanie na pasanie inwentarza w przypadkach, przewidzianych w art. 21;

9) wydawanie zarządzeń o stosowaniu środków ochronnych przeciwko szkodliwym owadom leśnym oraz pasożytom roślinnym, przyjmowanie zgłoszeń wyrębu drzew, opanowanych przez szkodniki oraz wydawanie zakazów dokonywania takich wyrębów (art. 22);

10) zaprzysięganie pracowników leśnych (art. 28b);

11) na obszarze działania ustawy o organizacji ziemskiej włości (Zb. pr. ces. ros. tom IX osob. dod. ks. IX wyd. 1913 r.):

a) w stosunku do obciążonych służebnościami lasów bez względu na ich powierzchnię — sprawy, dotyczące wprowadzenia w wykonanie zatwierdzonych planów urządzenia gospodarstwa leśnego (art. 174 — 177) oraz wydawanie decyzji o wstrzymaniu cięć (art. 179);

b) w stosunku do obciążonych służebnościami lasów, których obszar nie przekracza 50

ha, sprawdzanie planów urządzenia gospodarstwa leśnego (art. 162, 163), przedstawianie ich sądowni (art. 172) oraz zezwalania na nieprzewidziane w planie usunięcie z lasu drzew uszkodzonych oraz na zmianę porządku użytkowania (art. 180);

12) na obszarze działania ustawy lasowej z dnia 3 grudnia 1852 r. (Dz. u. p. austr. Nr 250) wydawanie orzeczeń, zarządzeń lub zezwoleń, opartych na przepisach § 9 ust. 1 i 3, § 11 — 18, 24 — 26 tej ustawy.”;

32) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Art. 31. Do zakresu działania wojewody należą:

1) sprawy zmiany rodzaju użytkowania gruntów leśnych w lasach o obszarze większym, niż 50 ha (art. 2a i 3);

2) zatwierdzanie planów urządzenia gospodarstwa leśnego lub programów gospodarczych (art. 12) w lasach obciążonych służebnościami, których obszar przekracza 50 ha oraz w tych lasach, nie obciążonych służebnościami, których obszar przekracza wielkość, określoną przez Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych (art. 11);

3) przyjmowanie zgłoszeń o wyrębie drzewostanów w innej kolejności cięć w lasach, określonych w pkt 2) oraz wydawanie zarządzeń, zabraniających zamierzonych wyrębów (art. 14 ust. 2);

4) udzielanie na podstawie art. 16 zezwoleń na wyrąb w lasach, określonych w pkt 2);

5) udzielanie zezwoleń na zbywanie lub dzielenie lasów i gruntów leśnych (art. 23);

6) uznawanie lasów za ochronne, odejmowanie im tego charakteru oraz wydawanie zarządzeń co do stosowania szczególnych przepisów o zagospodarowaniu lasów ochronnych (art. 24—26);

7) sprawy, dotyczące zwalniania pracowników leśnych (art. 28);

8) na obszarze działania ustawy o organizacji ziemskiej włości (Zb. pr. ces. ros. tom IX osob. dod. ks. IX wyd. 1913 r.) wydawanie w stosunku do obciążonych służebnościami lasów, których powierzchnia przekracza 50 ha, decyzji w sprawach wymienionych w art. 30 ust. 2 pkt 11) lit. b).

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych może w drodze rozporządzeń przekazywać starostom uprawnienia wojewodów, zawarte w artykule niniejszym, z wyjątkiem uprawnień, przewidzianych w ust. 1 pkt 7).”;

33) art. 35 otrzymuje brzmienie:

„Art. 35. Kto bezprawnie zmienia uprawę leśną na inny rodzaj użytkowania —

podlega karze grzywny do 5 zł za każdy ar gruntu leśnego, na którym uprawę leśną zmienił na inny rodzaj użytkowania.

Kto zmiany takiej dokonywa w lesie ochronnym —

podlega karze grzywny do 10 zł za każdy ar gruntu leśnego, na którym uprawę leśną zmienił na inny rodzaj użytkowania, lub karze aresztu do sześciu tygodni.”;

34) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. Kto bezprawnie zbywa albo dzieli lasy lub grunty leśne —

podlega karze grzywny do 3 zł za każdy ar zbytego lub podzielonego lasu lub gruntu leśnego, albo karze aresztu do czterech tygodni.”;

35) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37. Kto bezprawnie użytkuje lub niszczy kosodrzewinę —

podlega karze grzywny do 10 zł za każdy ar gruntu, na którym nastąpiło bezprawne użytkowanie lub zniszczenie kosodrzewiny, albo karze aresztu do sześciu tygodni.”;

36) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„Art. 38. Kto narusza przepisy o sztucznym zalesieniu gruntów leśnych —

podlega karze grzywny do 5 zł za każdy ar gruntu podlegającego zalesieniu i za każdy rok przekroczenia terminu zalesienia.”;

37) po art. 39 dodaje się art. 39a o brzmieniu:

„Art. 39a. Kto niszczy roślinność lub uszkadza urządzenia ochronne, zaprowadzone przy zalesianiu nieużytków —

podlega karze aresztu do dwóch tygodni lub karze grzywny do 500 zł albo obu tym karom łącznie.”;

38) art. 40 otrzymuje brzmienie:

„Art. 40. Kto bezprawnie wycina, karczuje lub niszczy drzewa, pniaki i korzenie —

podlega karze grzywny w wysokości do dwukrotnej wartości ściętych, wykarczowanych lub zniszczonych drzew, pniaków i korzeni.”;

39) art. 41 otrzymuje brzmienie:

„Art. 41. Kto bezprawnie wycina lub niszczy drzewa w lasach ochronnych, a także kto bezprawnie karczuje drzewa, pniaki i korzenie w lasach, uznanych za ochronne z powodów, wymienionych w art. 24 pkt 1), 2), 3) i 7) —

podlega karze grzywny w wysokości do czterokrotnej wartości ściętych, wykarczowanych lub zniszczonych drzew, pniaków i korzeni, lub karze aresztu do sześciu tygodni.”;

40) art. 42 otrzymuje brzmienie:

„Art. 42. Kto pasie inwentarz lub zbiera ściółkę w przypadkach, w których pasanie inwentarza lub zbieranie ściółki jest przez przepisy obowiązujące zabronione —

podlega za pasanie inwentarza karze grzywny do 3 zł za każdą sztukę, za zbieranie ściółki — karze grzywny do 20 zł.”;

41) art. 43 otrzymuje brzmienie:

„Art. 43. Kto pasie inwentarz, zbiera ściółkę lub wykonuje inne uboczne użytkowanie

wbrew zakazowi władzy w lasach, uznanych za ochronne z powodów, wymienionych w art. 24 pkt 1), 2), 3) i 7) —

podlega za pasanie inwentarza karze grzywny do 6 zł za każdą sztukę, za zbieranie ściółki lub inne uboczne użytkowanie — karze grzywny do 100 zł.”;

42) art. 44 otrzymuje brzmienie:

„Art. 44. Kto nie zawiadomi władzy o gromadnym pojawieniu się szkodliwych owadów leśnych —

podlega karze grzywny do 200 zł.”;

43) art. 45 otrzymuje brzmienie:

„Art. 45. Kto nie wykona decyzji władzy co do stosowania środków ochronnych przeciwko szkodliwym owadom leśnym lub pasożytom roślinnym —

podlega karze grzywny do 500 zł.”;

44) art. 46 otrzymuje brzmienie:

„Art. 46. Kto bez uzyskania wymaganego zezwolenia zatrudnia pracownika lub nie wykona zarządzenia władzy co do zwolnienia pracownika —

podlega karze aresztu do trzech miesięcy lub karze grzywny do 3.000 zł, albo obu tym karom łącznie.”;

45) art. 49 otrzymuje brzmienie:

„Art. 49. Orzecznictwo w sprawach o przestępstwa, określone w art. 35 — 46 rozporządzenia niniejszego, należy do władz administracji ogólnej.”;

46) art. 51 otrzymuje brzmienie:

„Art. 51. Rada Ministrów będzie określała w drodze rozporządzeń termin wejścia w życie przepisów art. 28, 28a i 28b na poszczególnych obszarach Państwa.”;

47) art. 52 skreśla się;

48) art. 53 skreśla się;

49) w art. 54 przepisy, oznaczone lit. a)—f), oznacza się jako pkt 1) — 7);

50) art. 55 skreśla się;

51) w art. 56:

a) przepisy, oznaczone lit. c), skreśla się,

b) przepisy, oznaczone lit. a) i b), oznacza się jako pkt 1) i 2);

52) art. 57 skreśla się.

Art. 2. Z dniem wejścia w życie ustawy niniejszej tracą moc obowiązującą:

1) art. 469, 596 — 611, 619, 620, 623 — 636 księgi IV ustawy leśnej (Zb. pr. ces. roś. tom VIII cz. I wyd. 1913 r.);

2) §§ 1, 10 ust. 3 i 4. § 52—58 ustawy lasowej z dnia 3 grudnia 1852 r. (Dz. u. p. austr. Nr 250);

3) ustawa z dnia 15 czerwca 1904 r. o zalesieniu ochronnym (Dz. u. kraj. Nr 94);

4) § 9, 13 — 15, 18, zdanie pierwsze § 19, § 23 — 54 ustawy z dnia 6 lipca 1875 r. o la-

sach ochronnych i spółkach leśnych (Zb. u. prus. str. 416);

5) § 62 ust. 2 i § 65 ustawy z dnia 1 kwietnia 1880 r. o policji polnej i leśnej (Zb. u. prus. str. 230) w części, dotyczącej straży leśnej;

6) ustawa z dnia 14 marca 1881 r. o lasach wspólnych (Zb. u. prus. str. 261);

7) rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 lutego 1928 r. o zalesieniu gruntów, podlegających obowiązkowi parcelacyjnemu (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 210).

Art. 3. Minister Rolnictwa i Reform Rolnych ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolity tekst rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca

1927 r. o ochronie lasów, nie stanowiących własności Państwa (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 111, poz. 932), z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów, ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

Art. 4. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych oraz innym właściwym ministrom.

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
J. Poniatowski